

Бойко П. П.

**Пріоритети розвитку культури в умовах
децентралізації**

**«Спеціальність 281
Публічне управління та
адміністрування»**

**Керівник: В.І. Малімон,
к.держ.упр., доцент**

Актуальність дослідження

На сьогодні немає єдиного підходу до тлумачення поняття сфери культури, не чітко окреслено механізми фінансового забезпечення розвитку сфери культури, не визначено пріоритетів розвитку культури в умовах децентралізації. Актуальність окреслених питань зумовили вибір теми дослідження.

Мета магістерської роботи

полягає в обґрунтуванні пропозицій щодо вдосконалення механізмів державного регулювання сфери культури в Україні в умовах децентралізації.

об'єкт — процес трансформації державного регулювання культури.
предмет — пріоритети розвитку культури в умовах децентралізації сфери культури.

Завдання дослідження

- дослідити генезу державної політики у сфері культури в незалежній Україні;
- визначити стратегічне значення сфери культури в сучасних умовах;
- виявити тенденції розвитку сфери культури в Україні;
- узагальнити проблемні аспекти фінансування сфери культури;
- розробити пропозиції щодо вдосконалення механізмів державного регулювання сфери культури в Україні в умовах децентралізації.

ВИСНОВКИ (1):

Культура є особливою, окремою сферою суспільства, але специфіка цієї сфери полягає в тому, що вона існує й виявляється в інших суспільних сферах. Саме культура має об'єднувати населення України, що нині є роз'єднаним за політичними, мовними, майновими ознаками.

Дослідження законодавчого масиву, який застосовувався в Україні щодо сфери культури за роки її незалежності, та систематизація нормативно-правових актів, співвідносних з галузевим законодавством про сферу культури в Україні довело, що нормативно-правове забезпечення державної політики в сфері культури в сучасній Україні потребує:

- сучасної повноцінної концепції державного регулювання сфери культури;
- законодавчої ініціативи щодо стимулювання розвитку спонсорства і меценатства;
- наукового обґрунтування адаптації до умов України зарубіжного досвіду

ВИСНОВКИ (2):

2. Дослідження стратегічної ролі культури як ключового складника гуманітарного розвитку дає підстави стверджувати, що задоволення культурних потреб населення залишається головною проблемою. Це відбувається на підставі того, що, за оцінками нинішнього стану культурної сфери, населення країни ділиться на дві приблизно рівні частини: тих, для кого нинішній стан духовної культури нашого суспільства відображає позитивні тенденції, і тих, хто вбачає у ньому переважно негатив. Дещо оптимістичніше налаштоване населення Заходу і Центру, менш оптимістичними є жителі Південного Сходу.

ВИСНОВКИ (3):

3. Аналіз особливостей державного регулювання сфери культури в сучасних умовах розвитку українського суспільства показав, що регулювання соціокультурної діяльності держави є цілеспрямованим впливом компетентних державних органів з метою забезпечення відносної стабільності та порядку.

До найпомітніших тенденцій розвитку культури можемо віднести:
скорочення мережі установ культури, чому посприяло обмежене фінансування культури;

маргіналізація культури, тобто втрата колишніх соціальних зв'язків із неповним засвоєнням культурних, етичних цінностей нового соціального середовища;

повільне формування правових засад культури, мистецтва, які відповідали б сучасним світовим вимогам та особливостям українського культурного процесу;

комерціалізація культурної сфери, що за відсутності стійких традицій меценатства поставило на межу виживання значну частину творчих колективів, спричинило домінування грошей над естетичними ідеалами;

деморалізація, деінтелектуалізація та культурна деградація частини населення.

ВИСНОВКИ (4):

4. Встановлено, що на теперішній час фактично основним механізмом фінансування сфери культури є механізм змішаного фінансування, який функціонує на основі використання програмно-цільового методу виділення коштів на сферу культури, ефективність якого забезпечується об'єднанням грошових коштів з власне бюджетного фінансування та самофінансування, що знаходить відображення, відповідно, у загальному та спеціальному фондах бюджетів різних рівнів та відповідних кошторисів.

ВИСНОВКИ (5):

5. Сучасна система механізмів управління в сфері культури вимагає переходу від директивних підходів до більш гнучкого регулювання культурних процесів в регіоні та на рівні громад, а також формування децентралізованої системи регулювання, яка є максимально демократичною, з активною участю в цьому процесі населення. В цьому відношенні принципи реформи децентралізації виступають в якості одного з найважливіших засобів здійснення структурної політики на регіональному рівні та на рівні територіальних громад.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!